Sprawozdanie z Listy 4 (Technologie Sieciowe)

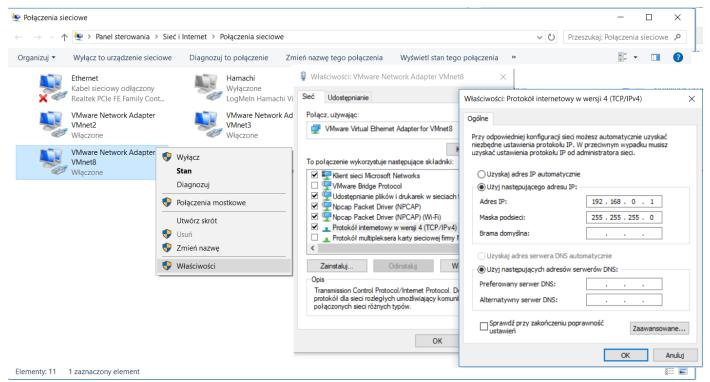
Jakub Omieljaniuk (250090)

Chcąc projektować i testować złożone sieci, możemy posłużyć się programem **GNS3**. Jest to narzędzie, napisane w języku Python, umożliwiające symulację realnie istniejącej sieci (bądź też taką, którą będziemy chcieli zbudować). W programie możemy zasymulować konkretne modele routerów (np. CISCO), a także komputery z wybranymi systemami operacyjnymi. GNS3 jest również dedykowane do pracy z Wiresharkiem, z którym mieliśmy przyjemność obcować w ramach Listy 1. Analiza zaprojektowanej w GNS3 sieci poprzez Wiresharka pozwala na wygodne analizowanie ruchu krążących w niej pakietów.

Do zaprojektowania swojej sieci posłużę się dedykowaną wirtualną maszyną (korzystając z dodatkowego programu **VMware Workstation**). Pozwoli mi ona połączyć projektowaną sieć z Internetem. Skonfigurujmy zatem adres IP karty sieciowej maszyny wirtualnej. W systemie Windows 10 należy w tym celu wejść w panel sterowania:

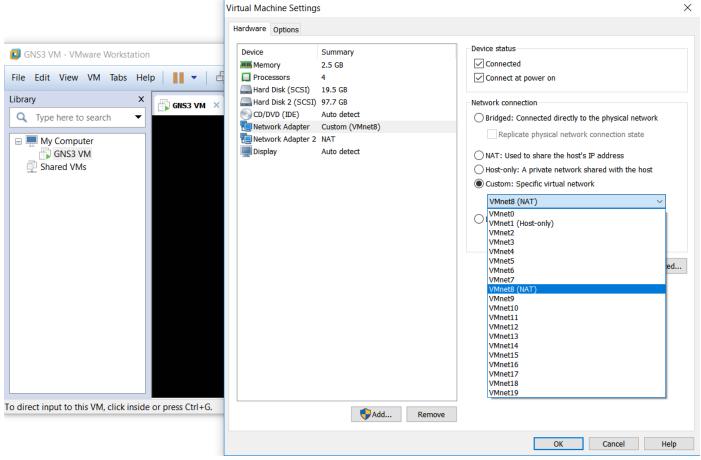
Panel sterowania > Sieć i Internet > Połączenia sieciowe

Następnie we "Właściwościach" karty sieciowej, którą skojarzymy z maszyną wirtualną (w moim przypadku Vmware Network Adapter VMnet8) i z listy składników wejść w *ustawienia "Protokół internetowy w wersji 4 (TCP/IPv4)*". Tam ustawiamy IP i maskę podsieci.

1. Ustawienie adresu IP (192.168.0.1) dla karty sieciowej maszyny wirtualnej

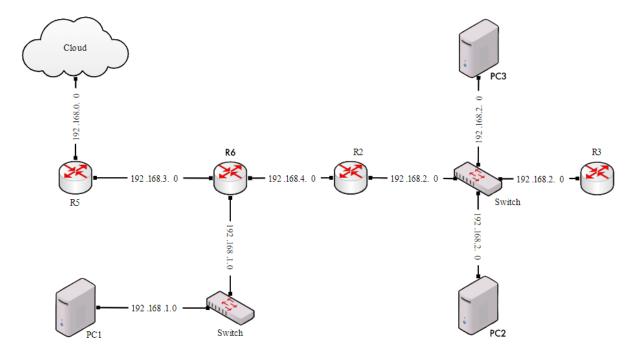
Aby wskazać maszynie wirtualnej, której karty sieciowej ma używać, wchodzimy w programie VMware Workstation w ustawienia wirtualnej maszyny i ustawiamy odpowiednie połączenie internetowe:

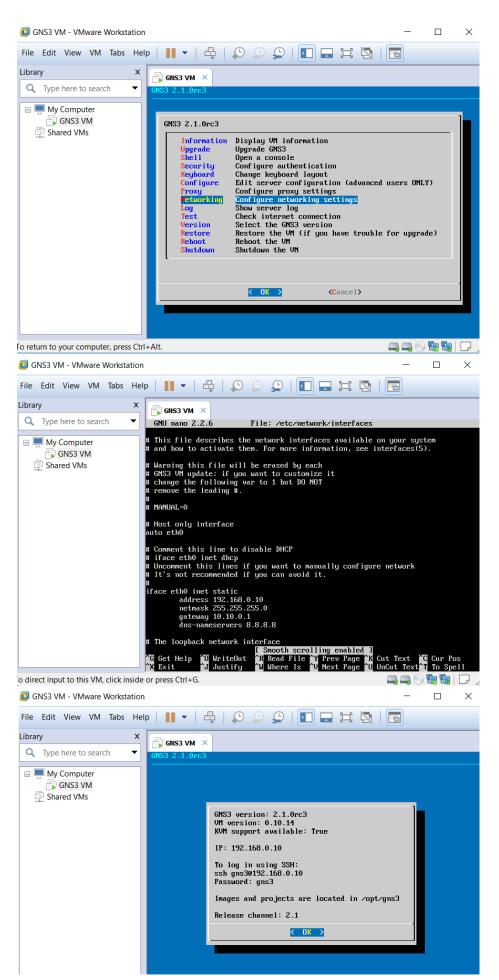

2. Ustawienie karty sieciowej dla maszyny wirtualnej

W przypadku, gdy maszyna wirtualna nie przydzieli sobie automatycznie adresu IP, należy ustawić go poprzez wybranie opcji "Configure networking settings" i edycji pliku interfaces (rysunek 3.).

Oto projekt sieci, którą będziemy chcieli stworzyć:

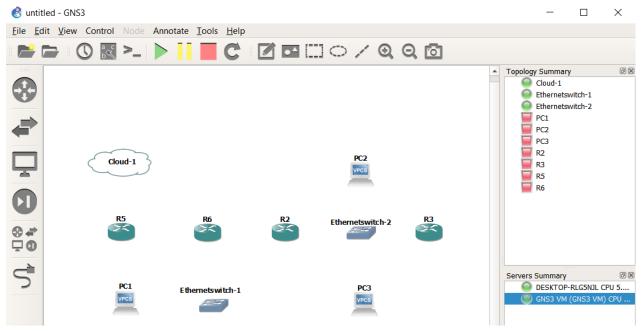

3. Ustawienie adresu IP dla maszyny wirtualnej

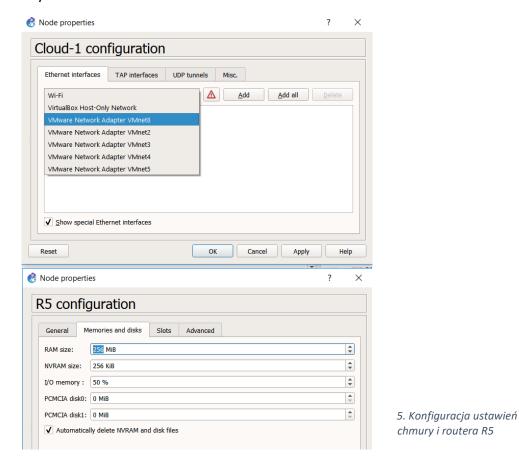
Budowę sieci rozpoczniemy od dodania wszystkich urządzeń występujących w projekcie:

- 1. Z pola "End devices" (ikonki po lewej stronie) wybieramy "Cloud".
- 2. Z pola "Routers" wybieramy pobrany z Internetu obraz routera CISCO "c3725". Dodajemy 4 takie routery.
- 3. Z pola "Switches" dodajemy 2 razy "Ethernet switch".
- 4. Z pola "End devices" dodajemy 3 razy "VPCS".

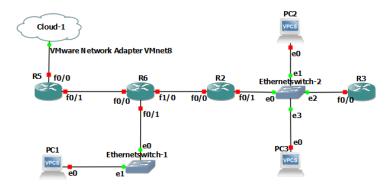

4. Dodanie urządzeń do sieci

W konfiguracji "Cloud-1" dodajmy wcześniej spreparowany interfejs karty sieciowej, przez którą nasza sieć będzie się łączyć z Internetem. Natomiast w routerze 5 zwiększamy dostępną pamięć, aby router był wstanie obsłużyć NAT¹:

W następnej kolejności dodajemy połączenia pomiędzy urządzeniami. Za pomocą ostatniej ikonki po lewej stronie "Add a link", wybieramy odpowiednie interfejsy sieciowe:

Klikając PPM na R5, możemy najpierw uruchomić router, a następnie włączyć jego konsolę, gdzie dokonamy jego konfiguracji. W tym celu będziemy wpisywać następujące komendy:

```
R5# configuration terminal (skrócona forma: conf t)
R5(config)# interface FastEthernet 0/0 (int f0/0)
R5(config-if)# ip address dhcp (ip add dhcp)
R5(config-if)# no shutdown (no shut)
R5(config-if)# end
```

W odpowiedzi powinniśmy otrzymać informację o przydzielonym adresie IP:

```
R5#
*Mar 1 00:01:01.715: %DHCP-6-ADDRESS_ASSIGN: Interface FastEthernet0/0 assigned DHCP address 192.168.72.132, mask 255.255.255.0, hostname R5
```

Teraz dodamy do routera adres domyślnego serwera DNS, do którego będzie on wysyłał zapytania o zamianę adresów mnemonicznych (np. google.com) na adresy IP (216.58.215.110).

```
R5(config)# ip domain-lookup
R5(config)# ip name-server 8.8.8.8
R5# ping google.com

Translating "google.com"...domain server (8.8.8.8) [OK]

Type escape sequence to abort.
Sending 5, 100-byte ICMP Echos to 172.217.16.14, timeout is 2 seconds:
!!!!!
Success rate is 100 percent (5/5), round-trip min/avg/max = 20/32/44 ms
```

Dostaliśmy odpowiedź na wszystkie 5 pakietów ICMP wysłanych do serwera google.com, zatem nasz router został poprawnie skonfigurowany dla interfejsu FastEthernet 0/0. Teraz skonfigurujemy interfejs f0/1, przez który router R5 będzie komunikować się z routerem R6:

```
R5# conf t
R5(config)# int f0/1
R5(config-if)# ip address 192.168.3.1 255.255.255.0
```

W konsoli routera R6 nadajemy mu statycznie IP i przypisujemy bramę sieciową na adres interfejsu f0/1 routera R5:

```
R6# conf t
R6(config)# int f0/0
R6(config-if)# ip add 192.168.3.2 255.255.255.0
R6(config-if)# no shut
R6(config-if)# end
R6(config)# ip route 0.0.0.0 0.0.0.192.168.3.1
```

Konfigurujemy routing pomiędzy R5 i R6:

```
R6(config-router)# network 192.168.0.0 0.255.255.255 area 0 R5(config-router)# network 192.168.0.0 0.255.255.255 area 0 R5(config-router)# default-information originate
```

Powinniśmy otrzymać komunikat o nawiązaniu połączenia w obu konsolach:

```
R5# %OSPF-5-ADJCHG: Process 1, Nbr 192.168.3.2 on FastEthernet0/1 from LOADING to FULL, Loading Done R6# %OSPF-5-ADJCHG: Process 1, Nbr 192.168.3.1 on FastEthernet0/0 from LOADING to FULL, Loading Done
```

Aby router R6 miał dostęp do Internetu, musimy skonfigurować NAT1 dla interfejsów routera R5 i dodać stworzoną sieć lokalną do listy dozwolonych sieci:

```
R5(config)# int f0/0
R5(config-if)# ip nat outside
R5(config)# int f0/1
R5(config-if)# ip nat inside
R5(config)# ip nat inside source list 1 int f0/0 overload
R5(config)# access-list 1 permit 192.168.0.0 0.255.255.255
```

NAT – ang. Network Address Translation, technika umożliwiająca dostęp do Internetu wielu hostom w prywatnej sieci lokalnej, poprzez zamianę ich adresów prywatnych na jeden adres publiczny IP (brama sieciowa).

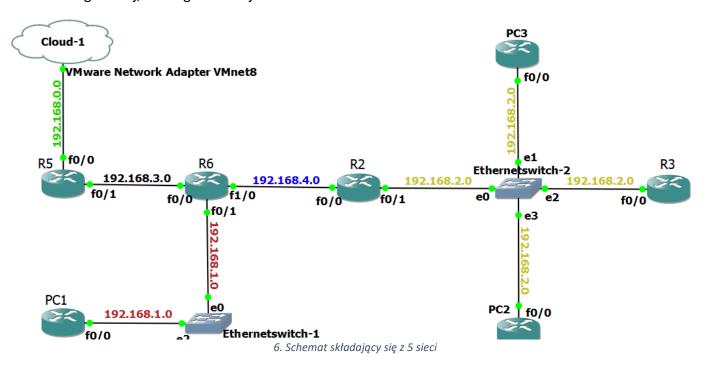
Konfiguracja komputerów polega na przypisaniu im adresu IP, bramy sieciowej i serwera DNS. Ze względu na późniejsze problemy z połączeniem z Internetem przez VPCS, zgodnie z zaleceniem wykładowcy zamieniłem je na routery. Konfiguracja zatem przebiega analogicznie jak przy połączeniu routerów R5 i R6. Zmieniają się adresy kolejnych sieci, które później dodajemy również do routera R5:

```
R5(config)# access-list 1 permit 192.168.1.0 0.255.254.255
R5(config)# access-list 1 permit 192.168.2.0 0.255.253.255
R5(config)# access-list 1 permit 192.168.3.0 0.255.252.255
R5(config)# access-list 1 permit 192.168.4.0 0.255.251.255
R5(config)# ip nat inside source list 10 interface f0/0 overload
R5(config)# end
R5# write
```

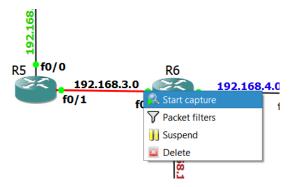
Część konfiguracji PC2 (najbardziej istotne komendy):

```
PC2(config-if)# ip address 192.168.2.27 255.255.0 PC2(config)# ip route 0.0.0.0 0.0.0 192.168.2.1 PC2(config)# ip name-server 8.8.8.8
```

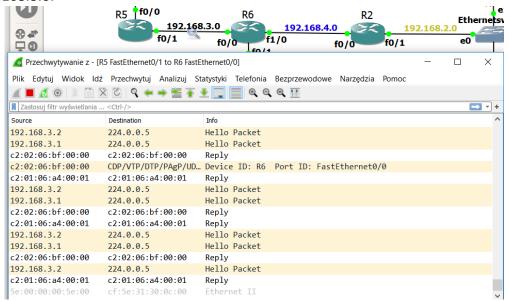
Schemat gotowej, skonfigurowanej sieci:

Aby zbadać ruch pakietów w wybranej sieci, klikamy PPM na wybrane połączenie i wybieramy opcję "Start capture":

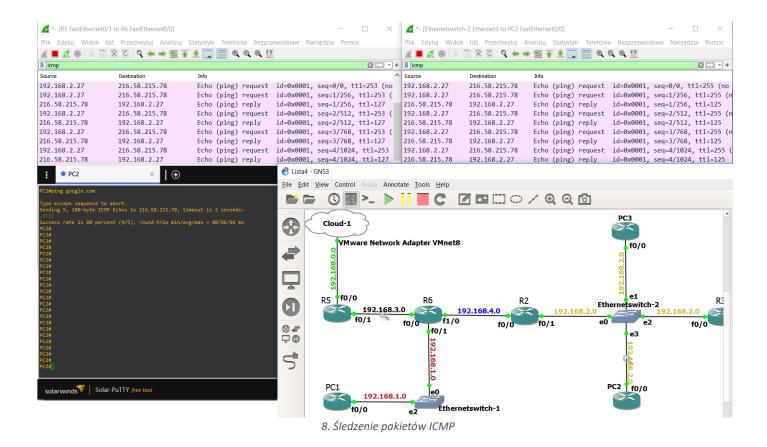

Po chwili uruchomi się nam program Wireshark z ustawionym przechwytywaniem pakietów w sieci 192.168.3.0:

7. Program Wireshark przechwytujący pakiety w wybranej sieci

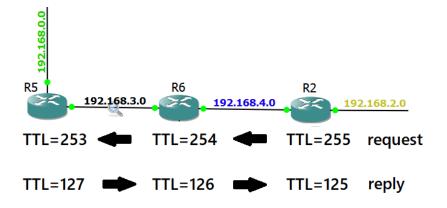
Zbadajmy zapytanie ping google.com wysłane z PC2 (192.168.2.27) w sieciach 192.168.3.0 i 192.168.2.0. W programie Wireshark wprowadziłem filtr wyświetlający tylko pakiety ICMP:

W konsoli widać, że nie dostaliśmy odpowiedzi na pierwszy z wysłanych pakietów, co pokrywa się z wykrytymi przez Wiresharka pakietami IMCP Echo Reply. W obu sieciach wykryto ich 4 na 5 pakietów ICMP Echo Request.

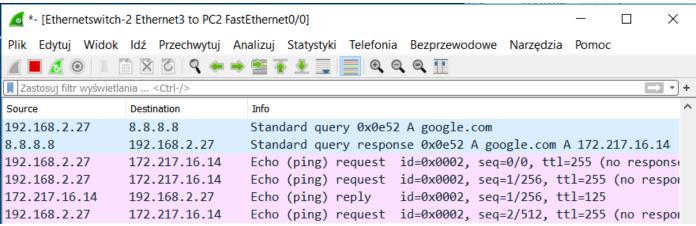
Dodatkowo widać także, że TTL w sieci 192.168.3.0 jest o 2 jednostki mniejszy w przypadku pakietów wychodzących od PC2

i 2 jednostki większy w przypadku pakietów zaadresowanych do PC2. Jest to spowodowane tym, że pomiędzy obiema sieciami mamy routery R5, R6 i R2:

9. Zmiana wartości TTL dla pakietów ICMP

Gdy w Wiresharku usuniemy filtr na komunikaty ICMP i ponownie wywołamy ping, zobaczymy również jak router uzyskuje adres IP serwera Googla (172.217.16.14) poprzez zapytanie do serwera DNS (8.8.8.8):

10. ping google.com